

25006, м. Кропивницький, вул. Архітектора Паученка, 69
тел: +38 (0522) 24-44-50
email: kdka.kr@ukr.net, веб-сайт: www.kdka.kr.ua

69 Architect Pauchenko Street, Kropivnitsky, 25006 Ukraine
phone: +38 (0522) 24-44-50
email: kdka.kr@ukr.net, web-site: www.kdka.kr.ua

м. Кропивницький

Рішення № 2 від 21 січня 2019 року

**«Про відмову у видачі свідоцтва про
складення кваліфікаційного іспиту»**

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області у складі членів кваліфікаційної палати Коротича В.А. (голови палати), Пушкарьова Д.Є. (секретаря палати), Сьори О.М., за участю голови комісії Волосян О.І., розглянувши на своєму засіданні письмову роботу по білету № 2 та заслухавши усні відповіді на білет № 17 <ОСОБА_1>,

ВСТАНОВИЛА:

<ОСОБА_1> по білету № 2 виконала письмову роботу та за результатами письмового іспиту набрала 90 балів.

Усні відповіді на питання по білету № 17 заявниця дала неповні та неправильні, продемонструвавши при цьому низький рівень знань у низці галузей права, включаючи цивільне, цивільне процесуальне, кримінальне, кримінально-процесуальне, господарське, трудове, сімейне, житлове, податкове та земельне, право, що регулює провадження у справах про адміністративні правопорушення, а також низький рівень знань з питань, що регулюють діяльність адвокатури в Україні.

Так, заявниця не знає структури органів адвокатського самоврядування, зокрема не знає про існування таких органів як Вища кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури та Вища ревізійна комісія адвокатури, не знає про поділ КДКА регіону на палати, помилково вважає, що на рівні регіону вищим органом адвокатського самоврядування є рада адвокатів регіону, не знає про можливість створення радами адвокатів регіону комісій з оцінювання якості, повноти та своєчасності надання адвокатами безоплатної вторинної правової допомоги, а також не знає дати набрання чинності поточним Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

Також заявниця неповно розуміє принцип незалежності і професійної свободи адвоката у здійсненні адвокатської діяльності, не розуміє, в чому може виражатися тиск на адвоката, безпідставно вважає, що в разі здійснення на адвоката тиску з боку прокурора адвокат має звертатися до певної «комісії з розгляду скарг», а також до свого «вищестоящего керівника» та до суду.

<ОСОБА_1> не знає випадків обмежень конституційних прав і свобод людини і громадянина, необґрунтовано вважає, що такі обмеження можуть вводитися лише «у разі введення надзвичайних ситуацій», не знає вимог до закону про воєнний стан та порядку його ухвалення, вважає, що прийняття такого закону пов'язано лише з порушенням територіальної цілісності країни, безпідставно вважає, що прикладом обмеження конституційних прав і свобод людини

і громадянина є прийняття органом місцевого самоврядування рішення про обмеження часу на продаж алкогольних напоїв, а також що можливим є прийняття закону про воєнний стан, а введення його в дію, з якогось моменту в минулому, приміром за місяць до його прийняття.

Крім того, <ОСОБА_1> не володіє достатніми знаннями в питаннях спадкування, а саме помилково вважає, що законом передбачено б черг спадкування, до першої з яких належать, крім дітей, батьків та іншого з подружжя, також дід та баба, що обов'язкова частка у спадщині складає одну третю або одну шосту від усього спадкового майна, а також що у разі наявності підстав для спадкування і за заповітом, і за законом, перевага надається спадкуванню саме за законом.

Даючи відповідь з питання щодо цивільного процесу, заявниця з усіх видів забезпечення доказів у цивільному процесі змогла назвати лише витребування доказів та їх огляд. Заявниця не розуміє поняття забезпечення позову у цивільному процесі, необгрунтовано вважає, що заходи забезпечення позову спрямовані на «забезпечення повного розгляду справи» та «можливості стягнення грошей», а також що одним із заходів забезпечення позову є обмеження особи у виїзді за кордон.

Що стосується кримінального права та процесу, то <ОСОБА_1> помилково вважає, що до видів покарань, які можуть бути застосовані до неповнолітніх, належить «взяття на особисте виховання», що громадські роботи для неповнолітніх можуть бути призначені на строк до 2 років, що укладення у кримінальному провадженні угоди про визнання винуватості можливе лише по кримінальних правопорушеннях середньої тяжкості, що укладення угод у кримінальних провадженнях можливе з моменту набуття особою статусу обвинуваченого, який виникає в момент постановлення слідчим суддею ухвали про визнання особи обвинуваченою, та до моменту вручення особі обвинувального акту, а також що в угоді про примирення обов'язково має бути зазначено про те, що шкода потерпілому вже відшкодована.

Заявниця також не знає істотних умов господарських договорів, безпідставно вважає, що таких належать вільне волевиявлення, письмова форма, порядок підписання, реквізити сторін та порядок збереження речі, не розуміє суті спеціального режиму господарювання, безпідставно вважає, що це поняття стосується лише господарювання у певній спеціальній зоні, в яку вкладаються інвестиції з метою розвитку інфраструктури на певній території, помилково вважає, що пеня не є видом неустойки, оскільки неустойка нараховується на пеню як додаткова міра відповідальності, а з усіх видів галузей та видів господарської діяльності змогла назвати лише «фермерське господарство» та «товариство».

<ОСОБА_1> необгрунтовано вважає, що звільнення працівника можливе лише за власним бажанням, за згодою сторін та за порушення трудової дисципліни, що компенсація за невикористану відпустку виплачується у розмірі однієї середньомісячної заробітної плати, а також що для оскарження звільнення до суду законом встановлений річний строк, який обчислюється з дня звільнення, не знає специфіки оскарження в судовому порядку звільнення посадових осіб публічної служби, помилково вважає, що ці особи мають оскаржувати своє звільнення в тому ж порядку, які і усі інші працівники, а суддя може оскаржити своє звільнення ще й до Вищої ради правосуддя.

Також <ОСОБА_1> безпідставно вважає, що службові приміщення можуть надаватися в користування лише військовослужбовцям та працівникам державних органів, що припинення трудових відносин є підставою для звільнення службового приміщення за будь-яких умов, а також що право на утримання не має той з подружжя, хто «є інвалідом, але дієздатним», при цьому не знає, чи пов'язаний обов'язок надавати утримання подружжям один одному з можливістю надавати таке утримання.

Заявниця не розуміє поняття «адміністративного правопорушення» та відмінності та-

кого правопорушення від правопорушення кримінального, з переліку усіх органів та посадових осіб, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення, змогла назвати лише органи Національної поліції, Інспекції ДАБК, органи Держпраці та «органи місцевого самоврядування», а з передбачених законом видів адміністративних стягнень змогла назвати лише штраф та адміністративний арешт, безпідставно вважає, що строк накладення адміністративного стягнення, як правило, становить 3 місяці, але в деяких випадках може бути продовжений судом до 6 місяців.

З усіх видів непрямих податків, крім податку на додану вартість та акцизного збору, <ОСОБА_1> змогла назвати лише «пенсійний податок», помилково вважає, що викуп та примусове відчуження земельної ділянки можливі і на підставі певного рішення виконавчого органу відповідної місцевої ради, не знає, в якому порядку розглядаються спори з приводу відшкодування збитків у зв'язку з викупом та примусовим відчуженням земельних ділянок, безпідставно вважає, що вирішення цих питань належить виключно до компетенції відповідних комісій при районних державних адміністраціях.

Крім того, заявниця не знає вірної повної назви Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, помилково вважає, що вона має назву «Європейська конвенція про права людини», а також що особа може оскаржити до Європейського суду з прав людини свою вину у скоєнні кримінального правопорушення, правову кваліфікацію діяння та відповідний вирок суду щодо неї. Також заявниця не змогла навести приклад рішення Європейського суду з прав людини у конкретній справі, як це передбачено умовами білету.

Зважаючи на значну кількість неповних та неправильних відповідей, за результатами усного іспиту заявниця набрала лише 31,5 балів, а за результатами оцінювання письмового та усного іспитів отримала в сумі лише 121,5 балів.

Відповідно до п. 14.11 Порядку проведення кваліфікаційного іспиту особа, яка за результатами оцінювання письмового та усного іспитів отримала у сумі 125 балів і більше, з урахуванням положень п. п. 13.9 і 14.9. цього розділу, вважається такою, що успішно склала кваліфікаційний іспит.

Згідно п. 14.9 Порядку проведення кваліфікаційного іспиту особа, яка складає усний іспит, вважається такою, що склала усний іспит, якщо вона отримала не менше 45 балів, заявниця ж по усному іспиту отримала лише 31,5 балів.

Виходячи з наведеного та керуючись ст.ст. 9, 50 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», Порядком допуску до складання кваліфікаційного іспиту, порядком складання кваліфікаційного іспиту та методикою оцінювання результатів складання кваліфікаційного іспиту для набуття права на заняття адвокатською діяльністю в Україні, Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області,

ВИРІШИЛА:

Відмовити <ОСОБА_1> у видачі Свідоцтва про складання кваліфікаційного іспиту.

Рішення може бути оскаржено протягом тридцяти днів до Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури або до суду.

Голова КДКА

Волосян О.І.

Голова кваліфікаційної палати

Коротич В.А.

Секретар кваліфікаційної палати

Пушкарьов Д.Є.